

VOORUITBLIK 38E OLAT WANDEL DAGEN 5 - 6 - 7 augustus 2022

De OLAT Wandeldagen! Heerlijk, 1, 2 of 3 dagen wandelen in Nationaal Landschap Het Groene Woud in Oost-Brabant.

Het is zomer, de schrale hooilanden staan vol bloemen, de koeien liggen loom te herkauwen, witte schapenwolkjes drijven door de lucht.

Onze routebouwers hebben drie prachtige wandelroutes uitgezet in het mooie meanderende Dommeldal, door bossen, langs akkers en weilanden en door het fraaie populierenlandschap waar deze streek om bekend is. Behalve een variatie aan landschappen, zijn ook historische plekken in de routes verwerkt en er is aandacht voor cultuur.

Op vrijdag, zaterdag en zondag voeren de wandelroutes afwisselend in de richting van Lieshout, Wijbosch en Olland. De startplaats is bij velen bekend: Natuurpoort De Vresselse Hut in Nijnsel. Je stapt hier direct midden in de natuur.

Dagelijks starten 5 wandelafstanden: 15, 20, 30 en 40 én een gezinswandeling van 10 km. Dus haal de wandelschoenen maar snel tevoorschijn.

Nadere informatie over starttijden, consumptiemunten, overnachtingsmogelijkheden etc. vind je elders in het OLATNieuws of op de website.

In dit artikel meer informatie over de mooie routes. Lees maar mee!

Vrijdag 5 augustus 2022: In de richting van Lieshout en Beek en Donk

Een deels nieuwe route! De routebouwers van vandaag, Ton Vissers en Martien Habraken zijn op verkenning geweest in de richting van Beek en Donk en zagen mogelijkheden om hier een erg mooie route samen te stellen.

Na vertrek vanuit de Vresselse Hut lopen we naar het Vressels Bos. De eerste kilometers lopen we op een afwisseling van smalle bospaadjes en brede zandpaden. En natuurlijk mag water niet ontbreken! We komen op een mooi pad langs een waterloop, waarna de eerste splitsing zich aandient: de 10 km buigt af en gaat op weg naar de soeppost. Daar ontmoeten zij de andere wandelaars weer.

Deze zijn ondertussen op weg in de richting van Mariahout. Al vrij snel zijn de witte tentdoeken van de grote koffiepost te zien. Dat betekent een lekker vers bekertje koffie, misschien wel met een punt Limburgse vlaai. Een heerlijk rustmoment!

De post is bij een militair magazijncomplex dat nog in gebruik is.

Al gauw stappen we weer verder. We vervolgen de route door de Mariahoutse bossen. Wie weet, is het warm zomerweer en is het heerlijk wandelen over de schaduwrijke bospaden! We komen bij het Torreven, waar we een grappig uitkijktorentje passeren. De stukjes heide rondom het ven beginnen al paars te kleuren, mooi!

Na het wildrooster en klaphekje buigt de 15 km af en verlaten zij het bosgebied.

De langere afstanden gaan meer ontdekken van dit bosgebied. Ook komen zij langs de voetbalvelden van Mariahout. Opnieuw een splitsing: de 20 en 30 km lopen een stuk gezamenlijk via zandpaden in zuidelijke richting. Dan gaan ook deze afstanden uiteen. De 30 km gaat naar Beek en Donk, de 20 km loopt in de richting van Lieshout.

De lopers op de langste afstand maken ondertussen hun extra lus. Bij de splitsing kwamen de routebouwers enkele nieuwe paden tegen waardoor zij de verbinding met het Geregt een stuk mooier konden maken! De wandelaars gaan het natuurgebied, eigendom van het Brabants Landschap, ontdekken. Dit ligt op de Westoever van de Zuid-Willemsvaart en bestaat uit bos en cultuurgrond. Het bos werd op het einde van de 19e eeuw aangeplant op een heideveld en bestaat uit grove den, zomereik en berken. Vanwege de natte bodem is het op rabatten aangelegd. De cultuurgrond wordt gevormd door vochtige graslandjes. Door de lanen en de singels heeft het een landgoedachtig karakter.

De benaming 'het Geregt' is te danken aan de galg die er vanaf de late middeleeuwen stond. Deze galg stond op een oude grafheuvel uit de prehistorie.

Veelal wordt het gebied in één naam genoemd met Het Lijnt. Vroeger was dit een heidegebied. Het

werd in cultuur gebracht en nu vormt het een prachtige overgang van bos naar akkergebied. Het is een vogelrijk gebied. De boompieper en geelgors komen er veel voor.

Misschien dat trouwe OLAT-wandelaars het gebied nog herkennen van een vorige winterserie-wandeling (de route vanuit Zijtaart). Bijna iedere wandelaar was verrast door het aantal reeën dat ze er zagen. Een bestuurslid van OLAT spande de kroon met 31 reeën op de teller!

Foto: Ton Vissers

Halverwege dit mooie gebied treffen ze hun exclusieve wagenrust. Deze is bij onze vaste pijler Martien Verbakel. Voor hem dit keer een thuiswedstrijd.

Er staat dan een kleine 15 km op de stappenteller. Na de rust vervolgen de lopers hun route door dit prachtige gebied en lopen bovendien een stuk langs de Zuid-Willemsvaart. Een stukje zand, dan een stukje asfalt tot het beekje de Goorloop, waar ze de wandelaars die 30 km lopen, treffen.

Samen wandelen ze Beek en Donk binnen. Onze routebouwers weten wat mooi wandelen is! Langs paadjes met knotwilgen, waterlopen en bruggetjes lopen zij naar een bijzondere caférust: Het Parkpaviljoen, gelegen in hartje Beek en Donk, in een park (zoals de naam al deed vermoeden) aan de vijver. Een fijn plekje om even de benen te ontspannen. Ook ná de rust volgt een mooi stuk van Beek en Donk.

Foto: Ton Vissers

Ondanks dat we in de bebouwde kom lopen, treffen we op de route vooral veel groen en wandelpaden. En opnieuw lopen we een stuk langs de Zuid-Willemsvaart en daarna langs een kruising van ditmaal waterwegen: het Wilhelminakanaal met de Zuid-Willemsvaart én de Oude Zuid-Willemsvaart. Een foto waard:

Foto: Ton Vissers

Dan laten we Beek en Donk achter ons en komen in het boerenland. We lopen tussen de akkers naar het buurtschapje Groenewoud.

Daar zien we de wandelaars die 20 km lopen, aankomen. Samen gaan we naar de volgende caférust. Deze is bij de Tennisvereniging de Raam in Lieshout. Met ruim 550 leden is dit de grootste sportvereniging van Lieshout. De grootste wandelsportvereniging uit Brabant op bezoek bij de grootste sportvereniging in dit Brabantse dorp. Leuk, behalve dat wij wandelen fijn vinden, zijn er meer sporten die fanatiek beoefend worden. Wist je trouwens dat Guus Meeuwis in Lieshout opgegroeid is?

Na al deze informatie gaan we weer op pad. Meteen na de rust passeren we de Sint-Servatiuskapel, gebouwd door gildebreders en vrijwilligers en in 1996 ingewijd. Mooi om er een kort bezoekje te brengen.

Het is hier heerlijk wandelen over paden en langs sloten. We komen langs de Donkervoortse Loop. Dit enkele kilometerslange riviertje is genoemd naar gelijknamige buurtschap, waar het doorheen stroomt.

We beklimmen een heuveltje met uitkijktoren (dit is een voormalig vuilstortplaats, Keelgras genaamd) om in de verte de 15 km-lopers aan te zien komen. Via afwisselend open landschap en stukjes bos gaan we naar de laatste wagenrust van vandaag: de soeppost. Deze is bij de parkeerplaats in de nabijheid van het Haverven en het Heikantsven, onderdeel van de Mosbulten.

Foto: Ton Vissers

Hier sluit de 10 km aan en zijn alle afstanden weer samen. Een lekker bekertje bouillon of een kommetje soep zal er zeker in gaan! Hierna maken we ons op voor het laatste uurtje wandelen van vandaag.

We lopen tussen de vennen door. Dit gedeelte van de Mosbulten, dat beheerd wordt door Staatsbosbeheer, is nog vrij nieuw. Het is een compensatiegebied voor de A50. Er zijn poelen aangelegd en natuurverbeteringen uitgevoerd. In de nieuwe plassen

werden eilandjes uitgespaard. In 2001 werd het gebied opgeleverd. Binnen enkele jaren werden vele zeldzame plantensoorten aangetroffen. Vermoedelijk waren de zaden nog aanwezig. Zo is Moerashertshooi en Duizendknoopfonteinkruid weer alom aanwezig. Het is een prachtig gebied waar het heerlijk wandelen is!

Hierna lopen we door het buurtschapje Olen, volgt er nog een stukje privéterrein, waar je anders nooit komt en komen we bij visvijver de Vossenkuil.

Over zandpaden en autoluwe wegen (het viel onze routebouwers op hoeveel paarden hier in de wei staan) lopen we terug naar de Vresselse Hut. Een heerlijke wandeldag is ten einde.

Zaterdag 6 augustus 2022: In de richting van Wijbosch

Vandaag start de route met een ander mooi stuk van het Vressels Bos, dan de route van vrijdag. Amper een eeuw geleden was er nog geen bos, maar troffen we hier heide, zandverstuivingen en een paar vennen aan. Omdat de boeren veel last hadden van het stuivend zand, besloten ze de grond te bebossen. Zo ontstond het Vresselse Bos. We vinden er veelal grove den én mooie vennen. Het is een prima start van deze 2e wandeldag! Na een paar honderd meter komen we via een klaphekje op een gedeelte dat begraaasd wordt door Schotse Hooglanders. Deze zijn er niet altijd. Maar wanneer je ze ziet, geniet dan vooral van de aanblik van deze machtige dieren en bedenk dat wanneer je ze op gepaste afstand passeert, de dieren door ons niet verontrust raken. Na het bos volgen we een lang zandpad, prachtig gelegen tussen de akkers. Hier is de eerste splitsing. De wandelaars die voor de 10 km gekozen hebben lopen naar de kapel van St.-Martinus van Tours bij natuurgebied de Moerkuilen.

Iets verderop treffen zij de soeppost en komen daar weer samen met de andere wandelaars. Deze lopen ondertussen over een mooi wandelpad langs de Beekse waterloop. Als even later een zacht gebrom hoorbaar is, weten we dat dat de generator is die zorgt dat we kunnen genieten van een lekker bekertje koffie met misschien wel een stuk heerlijke vlaai! Even de benen strekken, een praatje maken met de OLAT-vrijwilligers of medewandelaars en dan weer op pad. Want we komen immers om te wandelen 😊.

We steken het viaduct over de A50 over en dan volgt de splitsing met de 15 km. De wandelaars op deze afstand vervolgen de route over rustige autoluwe wegen en komen aan de rand van Sint-Oedenrode. Iets verderop gaan zij door de nieuwe tunnel onder de A50 op weg naar de soeppost.

De overige wandelaars gaan verder richting Eerde.

Ik heb al menig OLAT-kilometer in de benen, maar was erg verrast door het langgerekte bos- en duingebied Eerdse Bergen. Hier was ik niet eerder geweest! Het pad er door- en overheen is leuk en bij tijden ook pittig!

Een volgende splitsing: nu buigt de 20 km af. Maar niet voor lang. Al na 700 m komen zij weer samen met de lopers op langere afstanden, die dan op de terugweg zijn.

Maar voor het zover is, gaan de wandelaars die 30 of 40 km lopen, via een open landbouwgebied naar het niet te missen Duits Lijntje. Nog een kleine kilometer scheidt hen van de wagenrust. Na de pauze lopen ze onder de A50 door, en komen via een schapenwei op een pad langs de Biezenloop.

Het Wijboschbroek nadert. Aan de bosrand is de splitsing van beide afstanden. De route van 30 km loopt slechts 1 km door dit mooie bosgebied en komt dan weer samen met de lopers op de 40 km. Deze zijn vandaag bevoorrecht. Onze routebouwers Johan en Johanna van der Sande omschreven de lus die de 40 km nu gaat volgen als de mooiste die zij ooit gemaakt hebben! Dat belooft veel!! Kort samengevat: 10 km genieten in natuurgebied Wijboschbroek met zijn dreven, populierenopstand en ondoordringbare stukjes waar reeën zich schuilhouden. Ook komen we door Smaldonk nabij Schijndel en lopen een flink stuk langs de Steegsche waterloop.

We zijn hier in een prachtig Meierijlandschap met de voor het Wijboschbroek kenmerkende populierenweiden en we kunnen genieten van talloze fraaie doorkijkjes.

In juni was radioprogramma Vroege Vogels in dit gebied. Zij gingen op zoek naar het zeer zeldzame zwartblauwe rapunzel. Dankzij zorgvuldig beheer is deze weer aan het terugkeren. Dit schetst de natuurwaarde van het Wijboschbroek!

Als sluitstuk van deze fraaie lus is daar de caférust bij de Schaapskooi aan de Martemanshurk, een plek waar niet alleen schapen, maar ook wandelaars zich thuis zullen voelen. Op het terrein staan een grote Vlaamse schuur (waar de schaapskudde dikwijls in verblijft), een hooiberg, een veldschuur, de hopest voor het drogen van de hopbellen en het bakhuisje. Je treft er behalve schapen, ook lakenvelders en bijzondere kippenrassen. Het is zeker de moeite waard om er even rond te kijken.

Foto: Johan van der Sande

Al redelijk snel na de caférust is de samenkomst met de lopers op de 30 km. Gezamenlijk gaan zij via het gehucht Hoeves en een flink stuk langs - opnieuw - het Duits Lijntje naar de samenkomst met de 20 km.

Deze dag is de bergetappe binnen de OLAT Wandeldagen: Na de Eerdse Bergen gaan we nu starten aan de beklimming van de Vlagheide. Deze voormalige vuilstortplaats is nu een markante, tientallen meters hoge heuvel. Je hebt er een prachtig uitzicht: aan alle kanten zie je de kerktorens van de dorpen in de omgeving.

Na deze extra inspanning is het tijd voor een pauze. Alweer een bijzondere: Miss Hyacinth, een hele mooie plek bij een voormalige boerderij.

In de directe omgeving begint landgoed De Rijt steeds meer vorm te krijgen. We gaan een stukje van dit landgoed beleven: we lopen over de brug en zien de oeverwaluwand, waar al heel wat nesten in uitgebroed zijn.

Na de 'caférust' volgen opnieuw heerlijke wandelkilometers door een open landbouwgebied met voornamelijk zandwegen. Dan voegen de kortere afstanden in. Bij de onderdoorgang van de A50 zien we de wandelaars die 15 km lopen en uiteindelijk komt ook de 10 km erbij. Alle afstanden zijn nu weer samen en dat betekent dat het tijd is voor een lekker kommetje soep. Onder de witte tentdoeken staan de OLAT-vrijwilligers ons al op te wachten!

Foto: Johan van der Sande

Het laatste uurtje lopen breekt aan. Een pad leidt ons de Dommelbeemden in.
Enige achtergrondinformatie:

De Dommelbeemden bestaan uit schrale hooilanden met knotwilgen en onder andere ratelaars en orchideeën. Er ligt een oude dichtgroeïende meander van de Dommel met veel waterlelies. Op een hoger gedeelte dat deel uitmaakt van de Midden-Brabantse dekzandrug zijn van oudsher bolakkers gelegen.

Mocht je nog behoefte hebben aan een derde beklimming: de uitkijktoren waar we langslopen, biedt een fraai overzicht

Via een stukje fietspad bereiken we het Vressels bos.

Nog een weetje:

Bij de weg Hazenputten lopen we over een uitloper van de Midden-Brabantse dekzandrug. Deze is ontstaan in het laat-Pleistoceen, zo'n 100.000 jaar geleden!

We lopen nog zo'n 1,5 km door het Vressels bos over een afwisseling van brede zandpaden en smalle bospaadjes. Zodra we aan de rand zijn, zien we de Vresselse hut al liggen, het eindpunt van een heerlijke wandeldag!

Zondag 7 augustus 2022: In de richting van Olland

Vanuit de Vresselse Hut wandelen alle afstanden naar het Vresselse Bos. Via enkele bospaden komen we langs het vennencomplex De Oude Putten. Een stukje verder wandelen we langs de oevers van een volgend ven, de mooie Hazenputten. Dit gebied is rijk aan broedvogels, waaronder de geelgors, groene specht, ransuil en kuifmees.

In de vennen bloeien de waterlelies. Mooi om hier juist in deze tijd van het jaar te wandelen!

Aan de overzijde van dit ven splitst de 10 km zich af, ze wandelen nog even verder langs de Hazenputten en vervolgen de route in de richting van het Dommeldal. Na het oversteken van de Dommel sluiten zij zich weer aan bij de andere wandelaars.

De andere afstanden wandelen ondertussen op een veldweg. Links en rechts liggen tussen de akkers mooie Brabantse boerderijen. Tussen groensingels door lopen we naar het natuurgebied de Moerkuilen. Ook hier treffen we een grote waterplas aan, waar we opnieuw kunnen genieten van prachtige waterlelies en zeggesoorten.

Even wat achtergrondinformatie:

De Moerkuilen is een veenplas in het Dommeldal. De plas is ontstaan in een laagte met veengrond die werd afgegraven voor het winnen van turf. Deze visrijke veenplas trekt veel vogels aan.

Rondom de plas is een broekbos ontstaan, begrensd door begroeide rivierduintjes. Er is een gevarieerde flora met onder meer hengelen en dalkruid.

We lopen op een smal pad langs het water en komen bij de H. Martinuskapel.

Hier is de 1^e wagenrust. De vrijwilligers staan ons al op te wachten met verse koffie of een lekker bekertje thee.

Na de pauze vervolgen we ons pad door de prachtige Dommelbeemden. Verderop steken we de Dommel over en nadert een volgende splitsing: De 15 km-wandelaars gaan hier over het Bolckpad in de richting

van Nijnsel, waar ze zich weer bij de rest van de wandelaars aansluiten.

De wandelaars die voor een langere afstand gekozen hebben, lopen onder de snelweg door via een recent, dit voorjaar aangelegd pad, richting Knoptoren. Deze toren in de wijk Eerschot wordt nog

steeds zo genoemd, al is hij zijn knop reeds kwijt vanaf de beruchte storm van 9 november 1800. De toren werd in het begin van de 15e eeuw gebouwd aan de parochiekerk van Sint-Maarten.

Nog even opfrissen: De Dommel is een rivier in de Kempen en de Meierij van 's-Hertogenbosch. De lengte is 120 km, waarvan 35 km op Belgisch (Limburgs) grondgebied en 85 op Nederlands grondgebied.

We wandelen een stuk langs de oevers van de Dommel richting centrum van Sint-Oedenrode. Aan de Markt, in het gezellige centrum is de caférust. Na de rust vervolgen we onze wandeling door het plan Dotterbloem, een natte, ecologische verbingszone. Door dit in 2008 gerealiseerde plan is onder meer de loop van de Dommel beter zichtbaar geworden. Op een informatiebord is te lezen dat het resultaat o.a. een prachtige groenblauwe slinger door het dorp is, soms smal, soms breed, soms ruig en soms natuurlijk ingericht. En dat gaan wij met eigen ogen zien!

Na al dit moois, splitst de 20 km zich af. De wandelaars op deze afstand lopen door een weiland langs een dode Dommelarm naar het Cathalijnepad. Door de bebouwde kom van Sint-Oedenrode gaat de route naar het indrukwekkende Kasteel Henkenshage.

Het oorspronkelijk bouwwerk dateert waarschijnlijk uit het begin van de 14e eeuw. Toen was het overigens nog geen kasteel, maar 'slechts' een adellijk herenhuis met alleen een benedenverdieping. Tussen 1850 en 1860 werd het grondig verbouwd. Er zijn drie torens aangebouwd, het hoofdgebouw kreeg een bovenverdieping en de complete voorgevel werd opgetrokken.

Hier is de samenkomst met de wandelaars op de langste twee afstanden.

Ondertussen genieten deze wandelaars van mooie extra kilometers. Zij gaan richting park Kienehoef, waar zij langs de vijvers en de kinderboerderij lopen. Verderop komen zij op het pad achter camping De Kienehoef. Over mooie landelijke veldwegen wandelen we richting Olland. Net vóór dit kerkdorp splitst de 30 km af. In Olland hebben zij de caférust   n is de samenkomst met de 40 km.

De langste afstand maakt nu een extra lus. Zij lopen met een grote boog via rustieke veldwegen om Olland heen. Uiteindelijk bereiken zij het voormalig Duits Lijntje. Dit volgen zij een tijdje tot natuurgebied de Geelders. Dit bijzondere natuurgebied, gelegen tussen Boxtel, Liempde en Schijndel, bestaat uit hakhoutwallen, loofbos met dreven, populierenbosjes, heide, grasland en akkers. Het maakt deel uit van het Nationaal Landschap Het Groene Woud.

We blijven de rand van dit fantastisch mooie natuurgebied volgen tot we weer bij het Duits Lijntje aankomen. Bij het gezellige café 't Groene Woud, bij velen bekend als 'Sien Pein', is de rust. Hierna vervolgen de wandelaars hun route door de Maai, een waardevol cultuurlandschap, op weg naar Olland.

Onze routebouwers van vandaag, Ad Ketelaars en Theo van Boxmeer moesten op dit punt helaas een stuk fietspad in de route verwerken. De mooie Dommeloevers zijn in dit gedeelte erg kwetsbaar en daarom verboden gebied. Maar het landschap waar we doorheen wandelen is en blijft mooi! We lopen naar de exclusieve wagenrust voor de langste twee afstanden. Hierna passeren we een dode Dommelarm. Na een mooi wandelpad door de Dommelbeemden, lopen we ditmaal wel direct langs de oever van de Dommel in de richting van Sint-Oedenrode.

Bij Kasteel Henkenshage ontmoeten we de andere wandelaars. Samen lopen we via de tuinen van het kasteel naar een volgend natuurgebiedje: Diependaal. Van oorsprong was dit een populierenaanplant voor de klompenindustrie. Inmiddels is het populierenbos omgevormd tot een meer natuurlijk bos.

Foto: Henri Floor

We vervolgen de route naar Nijnsel. Via het processiepark wandelen we richting Dommeldal, waar we opnieuw langs de oevers van Dommel lopen. Even later zien we de witte tentdoeken: de wagenrust op een prachtig plekje in het veld. Na de rust lopen we via een wandelpad door het buitengebied van Son en komen, als kers op de taart, op het zeer fraaie pad langs de Dommel. We zien deze rivier hier meters dieper liggen. Wat een mooie toegift. Nog een klein stukje en dan bereiken we ons eindpunt, De Vresselse Hut.

Drie fantastische wandeldagen komen hiermee ten einde.

Hartelijk dank aan de routebouwers voor de fantastische routes én aan alle vrijwilligers die deze prachtige wandeldagen mogelijk hebben gemaakt!

-Myriam van den Berg-